

II. MATERIAŁY Z KURSU:

Bp Wacław Świerzawski

"Kto może to rozumieć, niech rozumie" (Mt 19,12) Homilia

Msza święta, Eucharystia - tak nazywamy to, co w tej chwili tutaj sprawujemy. A właściwie, o co w tym wszystkim chodzi? Jesteśmy in aedibus Instituti, w budynku Instytutu Teologicznego. Tutaj studenci uczą się refleksji nad słowem Bożym - tym jest teologia - żeby głębiej mogli wnikać w słowo Boże. A podczas Mszy świętej Słowo Boże staje się Ciałem, czyli Ten, który mówi, j e s t. Gdzie rozbrzmiewa słowo Boże, tam jest żywy Bóg.

Zawsze, kiedy takie zdanie wypowiadam, następne zdanie musi być: to jest coś niesamowitego - nie dla wszystkich. Nie dla wszystkich. Wiecie, jak wyglądają Msze święte w waszych parafiach, wiecie, jak wasze dzieci, jak wasza młodzież, które uczycie, uczęszczają i jaką mają świadomość uczestniczenia w słowie Bożym i w obecności Boga, który jest Świętością. Temu się poświęcają ludzie, którzy chcą całe życie być sługami Słowa i sługami Eucharystii.

Stąd też połączyły się dzisiaj te dwa wątki - są tu studenci Instytutu Teologicznego i uczestnicy Kursu o Instytutach Świeckich, czyli o tej formie życia, w której człowiek, służąc Słowu i Obecnemu w Eucharystii, poświęca siebie bez reszty. Duszę daje po to, żeby - tak jak dzisiaj czytaliśmy czy słyszeliśmy: wyruszyli do Macedonii (por. Dz 16,10) - aby głosić Ewangelię. Jak tamci wtedy, tak my dzisiaj.

Ten sposób - radykalny - wnikania w słowo i głoszenia słowa, wnikania w Obecność i nawiązywania kontaktów z Obecny, dokonuje się nie tylko przez zachowywanie przykazań Boskich (to są wymogi moralne, fundamentalne, już trudne). Kto zachowuje przykazania, od pierwszego do dziesiątego, kto zachowuje podstawowe prawo miłości, które Chrystus promulgował jako dopełnienie Dekalogu, ten już wiele potrafi. Ale to jeszcze nie wszystko. Kto ma cnoty moralne, nad którymi trzeba pracować jak rzeźbiarz nad bryłą granitu, żeby wyrzeźbić charakter, którego cechami są roztropność, sprawiedliwość, wstrzeźliwość, męstwo, szlachetność, czystość, prostota, oddanie Bogu i ludziom - ten jeszcze nie ma wszystkiego. Są jeszcze dary Ducha Świętego i jest duch rad ewangelicznych: konsekrowane dziewictwo, ubóstwo radykalne i pokora posłuszeństwa.

Qui potest capere, capiat, kto może to rozumieć, niech rozumie (por. Mt 19,12). Niech szuka pełnego i głębokiego realizowania słów Chrystusa Zmartwychwstałego, który powiedział i mówi: "Idźcie i nauczajcie, chrzćcie, dzielcie chleb Eucharystii, przepowiadajcie" (por. Mt 28, 19-20). A Paweł dzisiaj dopowiada: "Jeśli razem z Chrystusem powstałście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga" (Kol 3,1).

I nie bójcie się, że będą was prześladować - tak ma być. Kto ma czyste ręce i czyste serce, i prześladowają go - Bogu niech będą dzięki, niech go dalej prześladowają, tak jak Chrystusa. Kto ten sekret pojmie, ten jest bliski właśnie temu, czego szukamy: żeby umieć i mieć moc przekazywania tego, co Bóg przez Chrystusa w Duchu Świętym w nas i przez nas przekazuje dalej.

Bogu niech będą dzięki za to, że mogliśmy ten Kurs tutaj przeprowadzić, że mogliśmy zyskać słuchaczy, a być może też ludzi, którzy na serio wezmą i do końca wezmą ten konkretny, który wypracowuje z trudem Kościół posoborowy, a który będzie wypracowywał zwłaszcza Kościół trzeciego tysiąclecia. Bogu niech będą dzięki. Amen.

***

Duch Święty, przedziwny twórca różnorodnych charyzmatów, wzbudził w naszych czasach nowe formy życia konsekrowanego, pragnąc jak gdyby odpowiedzieć zgodnie z opatrnościowym zamysłem na nowe potrzeby, jakie Kościół napotyka dziś w pełnieniu swojej misji w świecie.

Przychodzą tu na myśl przede wszystkim Instytuty Świeckie, których członkowie pragną przeżywać swoją konsekrację Bogu w świecie poprzez praktykę rad ewangelicznych w kontekście doczesnych struktur, aby w ten sposób być zacznym mądrości i świadkami łaski w ramach życia kulturalnego, gospodarczego i politycznego. Poprzez syntezę świeckości i konsekracji, która jest ich cechą specyficzną, zamierzają przepajać społeczeństwo nowymi energiami Królestwa Chrystusowego, dążyć do przemiany świata od wewnątrz mocą Błogosławieństw. W ten sposób, choć dzięki swej całkowitej przynależności do Boga są w pełni poświęceni Jego służbie, ich działalność w normalnych warunkach życia w świecie przyczynia się - za sprawą Ducha Świętego - do ożywienia duchem Ewangelii różnych form rzeczywistości świeckich. Dzięki temu Instytuty świeckie zapewniają Kościołowi, każdy zgodnie z własnym charakterem, skuteczną obecność w społeczeństwie.

Ważną rolę odgrywają także kleryckie Instytuty Świeckie, w których kapłani należący do prezbiterium diecezjalnego - także ci, który są oficjalnie inkardynowani do własnego Instytutu - oddają się w sposób szczególny Chrystusowi poprzez praktykę rad ewangelicznych, zgodnie z określonym charyzmatem. Duchowe bogactwo Instytutu, do którego należą, pomaga im przeżywać głęboko specyficzną duchowość kapłańską, aby dzięki temu być pośród współbraci zacznym komunii i apostołskiej gorliwości.

JAN PAWEŁ II Adhortacja apostołska
Vita consecrata, 10